

ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΣΤΡΙΦΤΟΜΠΟΛΑΣ ΚΑΙ Ο ΓΥΙΟΣ ΤΟΥ

Ο Μωραϊτης δάσκαλος που μάθαινε τα παιδιά να ρίχνουν το μαχαίρι. Πως τώσασε απ' την Τριπολιτσά. Ο ηρωικός θάνατός του. Ο αυτοδίδακτος ορολογιοθεραπευτής. Ο Αλέξης Στριφτόμπολας και η επανάστασις του 62. Νόστιμος επεισόδιον απ' τη ζωή του. Ένας ευθυμής τύπος της παλιάς Βουλής. Ο Στριφτόμπολας κ' ε... πειθήσι του κάρρου, κτλ. κτλ.

νά μαχαιρώσει ένα ζευγάρι και να γίνει αιώσιμος μνηστής από την Τριπολιτσά.

Κατέφυγε τότε στη Ζάκυνθο και κατετόχη στον Άγγλιζο στρατό, όπου τελειοποιήθηκε στην οπαστική. Ο Ανεγνώστης Στριφτόμπολας ήταν πειρά φοβηρός στο σπάδι. Έπειτα από λίγα χρόνια, στα 1818 — αφού ξεγύστισε πειρά το κατορθώμα του — ξαναγύρησε στο Μοριά και μπήκε σωματωρύβλασας του άρχοντα Λοσιμάκη Ζαΐμη, τμημένος και άμαρτωμένος όπως οι Τούρκοι της εποχής εκείνης. Αργότερα, παρήγαγε την υπηρεσία αυτή και έκανε τον... ορολογιοδοθητή, τέχνη στην οποία ήταν αυτοδίδακτος.

Στά 1821, ο Ανεγνώστης Στριφτόμπολας εσχημάτισε ένα σωμα από συρροαυούς του Κλωνικιώτες, έλαβε μέρος στην πολιορκία των Καλαβρυτών και αιχμαλωτίσθη πολλούς Τούρκους. Αργότερα, εποιέθηκε με φάρμακ άπειροσελτο, τραγουδώντας, στη μάχη του Λεβιδίου. Μία σφαίρα τούρωσε το τραγουδι από το στόμα και τον έρωξε νεκρό. «Χάθηκε το καλύτερο σπαθί του Μοριά», είπε ο Κλωνικιώτης, που λιτήθηκε κατάκαρθε.

Ενός του Ανεγνώστη ήταν ο Αλέξης Στριφτόμπολας, ο φουστανέλλοφορος γέγονας, τύπος σπαρταριστός, που τον θεωρούνται ίσως άδικα οι πιο παλιότεροι Αθηναίοι. Ο Αλέξης ήταν χωρικτός εντελώς διαφορετικός από τον πατέρα του, σύμφωνο με την παρομία ειπτό ρέθο βγαίνει αρχαία.

Στά Οθωνικά χρόνια, ο Αλέξης Στριφτόμπολας, νεαρός, εντοιαλής, φορώντας με χόλι την Έλληνική ένδυμασία, είχε γίνει άγαπητός στο Βασιλικό ζευγάρι και έμπαινε ελεύθερα στο Παλάτι, όπου διασκεδάζε όλους με την ευθύμιά του.

Ήρθαν όμως τ' αντίδυναστικά γεγονότα. Ο ταραματάχης Κοροναίος, άρχηγός του έτοιμαζόμενου κινήματος, χωρίς καμιά προφύλαξη, έμειωσε τον τυχόντα. Έτσι, κατά το Μάη του 1862, έπισπεύτηκε και στον Αλέξη Στριφτόμπολα το... μυστικό. Ο Αλέξης δέχτηκε να γίνει και αυτός σνομωστής, έρωξε όμως άμειος στο Παλάτι και έλασε στον Όθωνα:

— Μεγαλειότατε, ο Κοροναίος και οι φίλοι του κάνουν σνομωσία να σέ διώξουν!

Ο Όθων και η Κεβέρνησις του έλαβαν άμέσως δραστήρια μέτρα, ο Κοροναίος και μερικά άλλοι σνελήφθησαν και πολλοί άξιοματικιοί των Αθηνών μετετέθησαν σε επαγωγικές φρονιές. Ο Αλέξης Στριφτόμπολας έθεωρήθη από τους αντίδυναστικούς «προδοτής», μεγάλη ήταν η έναντίον του άγανάκτησις και

ΝΑΣ από τους άγνωστους ήρωες του Αγώνος είνε και ο Ανεγνώστης Στριφτόμπολας, ο πολιμωστής και δάσκαλος... Στά χρόνια της σκλαβιάς οι δάσκαλοι ήσαν σπάνιοι, γιατί οι Τούρκοι τους περιφρονούσαν και οι Έλληνες, που τους έστέλναν τα παιδιά τους, δεν τους έλλήθωναν ίκανοποιητικά.

Ο Ανεγνώστης Στριφτόμπολας είχε το σχολείο του στην Τριπολιτσά, στην άποικιακή σνομωσία των Τσιζιογών. Έδίδασκε τα παιδιά να διαβάζον στο Όρτοηθί, να γράφουν λίγα κωλυνογράμματα, άλλα προπάντων κληρονοσε την ηρωή τους και την προτιμιάς για την άπόλυτρωσι του Γένους. Ήταν σοβαρός και ζωηρός άνθρωπος, έπιδέξιος να πετά το μαχαίρι μακριά και να το κερφώνη όπου ήθελε. Αυτό έμύθαινε και στους μαθητές του. Με τους Όθωναυούς δεν τα πήγαινε καθόλου καλά, μάλλονε μαζί τους και μία μέρα άναγκάστηκε να αναγκάζοταν να κρύβεται για να μη τον χτυπήσουν.

ανάγκάζοταν να κρύβεται για να μη τον χτυπήσουν.

Όταν ο Όθων έκθρονίστηκε, ο Στριφτόμπολας τον άκολουθήσε στη Βαναρία κ' έβησε κοντά του στη Βαθείγγη, όπου έλασε τον εξόριστο Βασίλευ να πεθάνη. Η Βασίλευσα Αμαλία — όταν ο Στριφτόμπολας πήγε να την άπογαμίστη — του έχάρισε δυό από τις πιο πλούσιες Έλληνικές φρονιές του Όθωνος, άνταμειβόντάς τον έτσι για την πίστη του και την άφοσίωσι του.

Όστόσο, έντομαξαξό ο νέος Βασίλευς της Ελλάδος Γεώργιος Α' είχε φτάσει στάς Αθήνας και τα έμφύλια πάη άρχισαν να καταρτάνονται. Ο Αλέξης γέφυσε στην Ελλάδα, φορώντας την έθνική φρονιά του άποθανόντος Βασιλέως και άστρωματουπόντας. Αμέσως άνακατεύτηκε στα πολιτικά έπαρχιάς Πατρός, ή μάλλον στη μικροπολιτική, για την οποία ήταν γεννημένος ο ίδιόφρηθος αυτός άνθρωπος. Οι Πατρινοί δεν έλεγαν τριτριτρητή, εν πάσι τον έφίγηζαν, και ο Στριφτόμπολας, αφού εσχημάτισε κάμποσον καιρό δημωτικό σύμβουλος του Δήμου Πατρέων, έμειοδόθησε άνωτέρα άξίωματα και υπέβησε έποφρησιότητα Δημάρχου. Περιφρμιές ήσαν ή προκλογικιές του άφορμωσει, σπολυόμενες με άστία, παρομίες και άνεξόστα του Ναστραθίν Χόντζα.

Δημάρχος δεν έγινε ο Αλέξης, εβήγε όμως άργότερα βουλευτής του χωρδονικού κόμματου, χωρίς στις άρθονες ύποσχέσεις του. Κινητός τον έφρημισαν οι χωρικοί, στους όποιους έκανε έντύπωση ή μεγαλύτερη έμφρμίστις του και τα καχιά του λόγια.

Σε μία διαδήλωσι χωρικών, που έμπηξαν με πύλας και τύπματα στάς Πάτρας, ο Αλέξης άγορεύοντάς, έδειξε το μέγαρο του Δημοτικού Θεάτρου και είπε:

— Το βλέπετε αυτό; Το φτειάζανε για να πηγαίνουν μέσα ή κοζώνες να κωρτεζάνουν... Αι, δεν θ' άρψω εγώ! Θα το κάνω χάλι, να βάζετε το ζά σας, κάθε φορά που θάρχόσαστε στην Πάτρα.

Και δείχνοντάς τις άκασίες και τάλια κωλυπολιτικά δέντρα της Πλατειάς Γεωργίου, είπε:

— Αι, αυτά πάλι τα ήθελαν, που δεν κάνουν καριό! Κωρτεζέδες δημάρχου τα φτείανε... Αι, με βγάλετε μέσα βουλευτή, θά τα ξερωρίσω όλα και θά φερθω σινιές, να γρόσαστε από τα χωρικά σας, να τρώτε τα σκαλιάκια σας και να πίνετε τη ροφή σας!...

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Το Πνεύμα που φυλάει τα μυστικά των τάφων. (Του γλύπτου Γενέ ντε Σαιν-Μισσώ)

Επειτα από τέτοιες σπησιές επαγωγικές δεν είνε άκατανόητο πως οι χωρικοί της έπαρχιάς του έδωσαν την ηφρο τους.

Ο Αλέξης, φουστανέλλοφορμένος, με τα χωρικογέντητα μείτνω-φέλεκα του δυστροχιμένου Όθωνος, αρραβίωσε στάς Αθήνας, σινάμενος-κωνίμενος. Ο χωρικοφρμος της εποχής έγραφε:

«... Η φουστανέλλα όλιγον και' όλιγον έξηφανίετο και όσοι είν φρεσαν, την ειλαν άπολοπιήσει. Ο Στριφτόμπολας όμως έφρε ταυτην εν όλη της τή μεγαλοφροειά, έκαταστέπυχον και φουντωτήν. Τα μείνταια και τα τουζόλκια του ήσαν βαθιός κωανού χρώματος και άργυροκίνητα. Το φέσι του είχε όλην την κωφρότητα των φροσιών των στρατηγών της Έπαναστάσεως, οτω δε αυτός και μόνο παρίμεινεν ο πιστός τηρητής του ένδόξου ένδύματος... Όπου και όν έφρανετο, προσέικνε τα βλέματα όλλον και παρυσίαίνεν εν μέσο της πεζής άμρισεως των συγχρόνων, την γραφικην πολυτέλειαν του ένδόξου παρελθόντος...»

Ο Αλέξης Στριφτόμπολας άρρησε έποχή ως βουλευτής. Πάντοτε με τη σιμωλιτέμεισι και πάντοτε άκοιλωφρημισκος στους δριόνους της πρωτεύουσας από πλήθος σιμωλατρώντων του, άνεδοκατεβαίνοντας τις σκάλες των Υπουργείων για ρωσφρήτια!

Ο Στριφτόμπολας δεν έρωρε το σίσπημά του, όπως δεν τώρωσε και ο κατά πάντα θυσιός του βουλευτής Άργους Πλατουσας ο διαβόητος. Ζητήσε καθαρά και έσώτερα τα ρωσφρήτια του από τους Υπουργούς. Και όταν κάποιος στη Βουλή τον άνώμισε ρωσφροτολόγο, ο

